

VSTAL JEST BUOH Z MRTVÝCH SVŮ MOCI

(Vyšší Brod H 42, fol. e1)

Vstal jest Buoh z mrtvých svů moci,
oslavně do pekla kroči,
aby z temnosti
i z žalosti
5 dušičky
svému otci poslal,
za něž jíti žádal
i na smrt dal
svů duši
10 milostivě.

Na velikú noc tu neděli
zbořil pekelnú posteli,
mocně bez potaza
dábla sváza,
15 přikáza
jemu tam ostati,
aby on na věky
byl s člověky
s hříšnými
20 plamen hltaje.

Odtud vyvedl dušě jaté,
Adama, Evu, otce svaté,
z pekla ohnivého,
plačtivého,
25 a chtěť je
vésti do radosti
s velikú milostí,
kdež andělé
jej chválé
30 bez přestánic.

My hříšní chceme-li tam jíti,
musíme Písmo plniti,
ještoť nám vydáno,
přikázáno,
35 napsáno
k spasení našemu;
běda bude jemu,
ktož ho netbá,
věda
40 přikázanie.

Ó kterak lehce to zmrháme,
když jeho v srdci nemáme,
anť je za ny umřel,
na kříži pněl,
45 tak jest chtěl
Písmo naplniti,
chtěť nás sobě mieti
i vykúpiti
z žalářě
50 smrtedlného.

Tuť sú přišly s drahú mastí
duostojné panie s žalostí,
svatá Magdalena,
sličná žena,
55 Maria
Jakobi, Salome,
chtiec jeho viděti,
i mazati
žádaly
60 tělo jeho.

Jehož jsú rytieři strěhli,
od Piláta dary vzeli,
anť jest byl z mrtvých vstal,
duše pojal
65 třetí den
v ráj, kdež jest připraven
jeho velebnosti
na věčnosti
se všemi
70 zvolenými.

A vy, světí apoštolé,
proste za nás svého krále,
ať nás tam dovede,
kdežto sedí,
75 kraluje,
s vámi se radujě,
abychom jej viděli
i tu živi
s ním byli
80 bez skonánic.

ZDRÁVA, KRÁLEVNO SLAVNOSTI

(Praha UK XVII F 30, fol. 150b—151b)

Zdráva, králevno slavnosti,
učiščenie naše zlosti,
ciesařovno nebeská!
Ochotnět řěč andělská
5 tebe pozdravila:
„Zdráva, plná milosti,“
povědělt jest s radostí
archanděl ten Gabriel.
Ihned král Emanuel
10 všěcky viny shladil.
Počalas Pána Boha,
spasitele všeho světa,
pannú jsi ostala.
Velmi krásný květ z květa
15 za spasenie všeho světa,
synas porodila.

Ty nebe všeho pána
nade všěcky vybrána
Cherubin i Serafin.
20 Přemocný Benjamin
cné lože zvolil jest.
Tě okršlek slunečný
obklíčil jest s milostí,
krása věčná slunečná,
25 nohám jeho poddaná,
jenž všemu kralije.
Síla, tělo i božství,
vyšla svatá Trojicě
z čistého živótka.
30 Plačtivých utěšenie,
svrchnieho krále složenie,
trón si Šalamúnov.

Tys předrahý ten kámen
jímž hasne věčný plamen
35 Hříšný v tobě milost má
květe všeho, přemocná
panno bez úraza.
Brána zlatá věčná ty,
koruna panenská jsi,
40 počátek i skončenie,
daj srdciem utěšenie
moci všie sladkosti.
Matko božie přěsvatá,
těla svého přěčistá,
45 mořská hvězdo světlá!
Ty perla jsi panenská,
ty vinicě andělská,
schrána všie čistoty.

Ó Maria, květov květ,
50 opatř tento smutný svět,
poruč nás tvému synu,
at nám odpustí vinu,
matko i děvice.
Vediž ny u bydla tvá,
55 neb si panna nebeská,
i v andělské radosti
zbav ny hříšné žalosti,
ohni všie milosti.
Z tvé milosti přědivné
60 at nás boží hněv mine,
nebuď nám hněviva.
Na poslední hodinu
přimluv se k svému synu,
matko milostivá.

Ó MARIA, RÓŽE STKVÚCIE

(Praha UK XVII F 30, fol. 164b—165b)

Ó Maria, róže stkvúcie,
matko božie přěžádúcie,
každého hříšného,
ktož se tobě porúcie,
5 jsi jeho spomocnicě rúče!

Má mysl tě v tom pamatuje,
srděčko se v tělu raduje,
chtě býti sluha tvoje.

K tobě já hříšný volaji,
10 v tom se Bohu i tobě znaji:
jsem zde v nebezpečném kraji,
spomoz mi k nebeskému ráji!

Tys dennie hvězda nazvána
ot Boha, ot najvyššieho pána,
15 tebú je všěcka smrtedlná rána
ot nás hříšných pryč vzdálena.

Mořskú tě hvězdú mnozí vykládají,
v tom tobě čest i chválu vzdávají,
za tebú bezpečenství mají,
20 obdržie vše, což žádají.

Tě Písmo lilium nazývá,
při němž drahá vóně bývá,
pod ním se každý hříšný pokrývá
a všeho zlého a věčné smrti zbývá.

25 Keř, jenž někdy hořieše
a vešken plamenit bieše,
své krásy nic nepotratieše,
ale ve všiej zelenosti stojieše,

byl podoben k téj radosti:
30 ty, jsúci plna milosti,
Boha, tak žádného hosti,
porodilas bez pakosti.

Tuť plamenem keď hoříeš,
když Bóh, člověkem býti chtieš,
35 tvěj cnosti nic neuškodieš,
ale pannú matkú bieš.

Proto nedajž umřieti v hříeš,
ale spomoz nám z nich spieš!

Tys Starého zákona
40 podlé písma i božieho slova
každému člověku hotova;
spomoz nám z hříechův rova!

Tys všech smutných pravá radost,
ktož v srdci má kterou žalost,
45 bude-li mieti pravú žádost,
bude smrtedlných okov prost.

Tys útěcha všeho,
rač zbaviti všeho zlého,
daj viděti syna svého
50 před chvíli skonání mého!

Potom toho rač spomoci,
když již přijdú moji roci,
by lestní duchové, soci,
nade mnú neměli moci!

55 Dajž tu modlitvu tak pěti,
se mnú milostivě zdiati,
by mi Bóh ráčil přieti
s tebú nebeské králevstvie mieti!

KRAKOVSKÝ ZLOMEK MARIÁNSKÉ PÍSŇE

(Krakov Jag. 2415, přední a zadní přideští)

otejmúci nemoc, dám zdravie.

Jáz jako vinný kmen plodně
vzkvetlá dám vóni svobodně,
květ mój čest, kázn, tichost, stud, bázn,
5 múdry mě miluje, ne blázn.
Jáz v Jerichu růžě vzkvetlá,
ze všie tichosti osvetlá,
z kmene mého róženého
vzkvetl lilium, květ z květa cného.

10 Ty jsi živý oheň v divy
dán všem starým na obnovu,
fénix v tobě vzmá sobě,
starajě sě, mladost znovu.
Tys věhlasná panna krásná,
15 jěž jednorožci moc vzmá:
svě skvrnosti k tvé čistosti,
raduje sě, zapomíná.

Ty jsi jasná hvězda časná,
pošlá z Jakubova plodu,
20 slunce z hvězdy, protoť ji vždy
chválímy v křestanském rodu.
Tys dennicě ta, jenž rúčě
bludné k cestě navraciješ,
svú jasností, vši milostí
25 hříešné k sobě obraciješ.

Tys ta zářě, jenž podárie
ve tmách slunečnú naději,
zvěstuješ ten radostný den,
v němž všichni hříešni okřějí.
30 Tys to jasné, ovšem krásné
zrcadlo